

Iz Silicijeve doline na Balkan

Anton P. Železnikar

Ideološko videnje razvoja Slovenije, kot ga zapisujejo vladni predlogi, ostaja zunaj slovenske družbene in poslovne realnosti. Razvoj države se za takšne vizije *ne zmeni* in vlada ostaja nemočna v preobrazbi konkurenčnega in tehnološko zahtevnejšega podjetništva. O tem odločajo *podjetniki* in njihove povezave v globalni in evropski areni. Vlada le nadaljuje z uničevanjem tistega, kar je bilo v osemdesetih letih prejšnjega stoletja razpoznano kot perspektivno in konkurenčno podjetništvo. Duh tega podjetništva se je zlomil po sestopu nekdanje diktature v negotovost, zamenjal pa ga je finančni in lastninski pohlep, ki so mu načelovali udbovski velmožje – poslovneži, bančniki in računovodje.

Dezintegracija bistvenih faktorjev razvoja države je danes faktum. Skupine tehnoloških kadrov so razpršene, nepovezane, brez kritične mase. Podjetniška invencija in visokotehnološke inovacije so zamrle, preživel pa je nepomemben svet razvojnih idej, osamljenih državnih inštitutov, samozadostne akademije in trdovratne neokomunistične miselnosti. Pomanjkanje inženirskih kadrov je čedalje večje, univerza se trka po prsih, kako je med najboljšimi na svetu. Njen cement je kadrovski oportunitizem, skupaj s pedagoško in raziskovalno sholastiko pretežno lokalnega izvora. Manjka ustvarjalni pristop v poučevanju in pri raziskavah, ko se ruši staro in prinaša v ospredje noviteta in izvirnost.

Umetniško medijsko razvpita kultura je dodobra zasenčila inženirsko in tehnološko kulturo, ki ustvarja BDP. Namesto Silicijeve doline, Slovenije kot inovacijskega vozlišča, države blaginje, visokotehnološke industrije in storitev utemeljenih na znanju se je Slovenija na teh področjih preobrazila v amorfnu tvorbo vizij, vladnih obljub, ideoloških predsodkov ter državljanskega in podjetniškega nezaupanja. V teh okvirih se je sesul ustvarjalni in družbeni vrednostni sistem, nadomestil ga je populacijski neokomunizem s Stožicami, igrami na srečo, referendumom, poimenovanji in republiški nagrajevanji. Vlada se je kot podpora razvoju države dokončno odpovedala, postala je mačeha ustvarjalnemu podjetništvu, razvoju visokotehnoloških podjetij in inovativnim posameznikom še posebej.

Naposled je mogoče ugotoviti, da je današnja levičarska mentaliteta popolnoma neproduktivna v pozitivnem razvoju države, obdržala je znaten del populacije v nevednosti in ležerni podrejenosti, povzročila je razpad individualne in skupinske kritične in ustvarjalne zavesti, se naslonila na medijsko manipulacijo in tako preprečila tisto razvojno miselnost, ki bi lahko bila na poti v to, kar lahko vlada zgolj obljublja, fantazira in polaga na jezik vizionarnem medijske virtualnosti. Na spodnjem, produktivnem, realnem nivoju pa

učinkov ni in jih zaenkrat tudi ne more biti. Silicijeva dolina je v tem kontekstu zgolj nekakšna negotova selitev na obljubljeni in obubožani Balkan.